

10N: L'independentisme continua creixent

Diumenge, 10 de novembre, a les 8 en punt, molts de nosaltres estàvem amb els ulls clavats a la pantalla de televisió o amb l'orella a la ràdio per assistir a la primera premsada dels resultats sorgits de les enquestes a peu d'urna. Ja sabem que són uns resultats imprecisos però aquella primera impressió, si ens és favorable, ja no ens la treu ningú. I aquest cop podem dir que ens ha anat bé, tot i que els comicis al Congrés de Diputats sempre ens donen més maldecaps que els del Govern de la Generalitat.

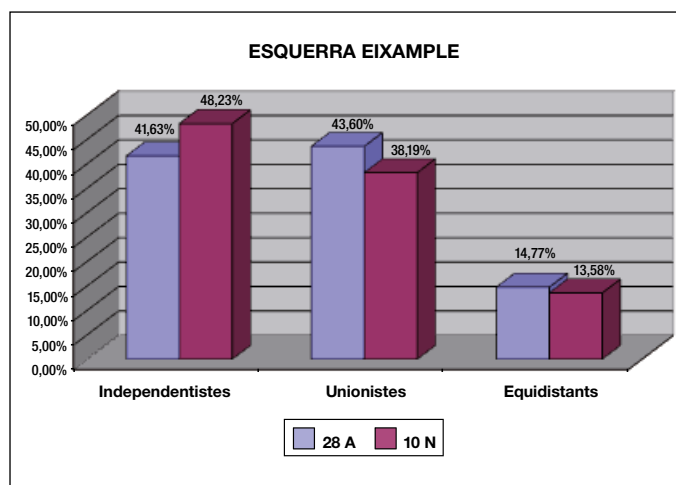
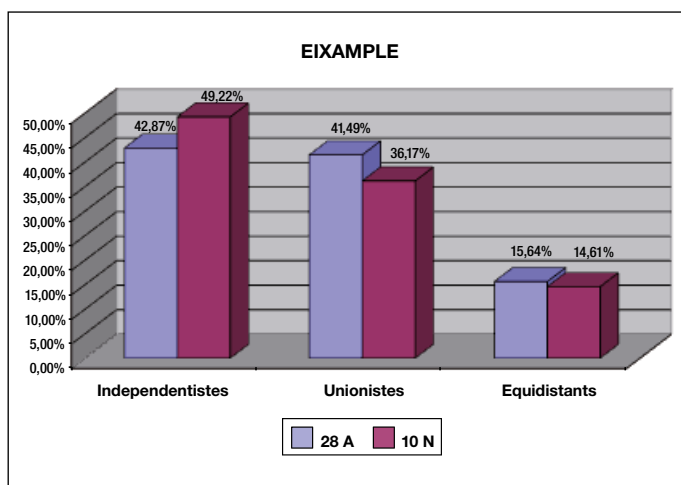
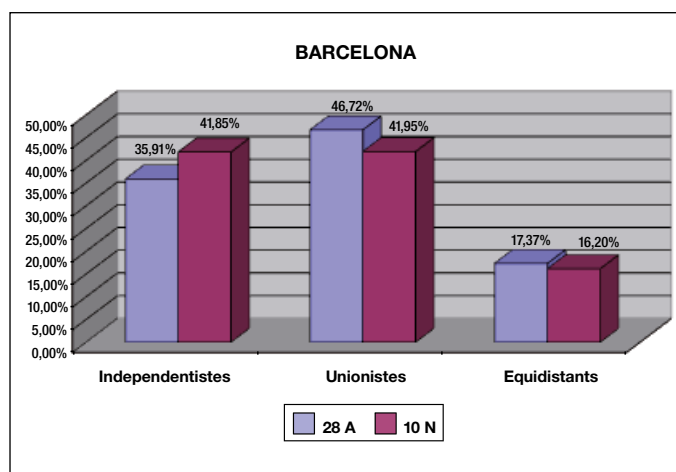
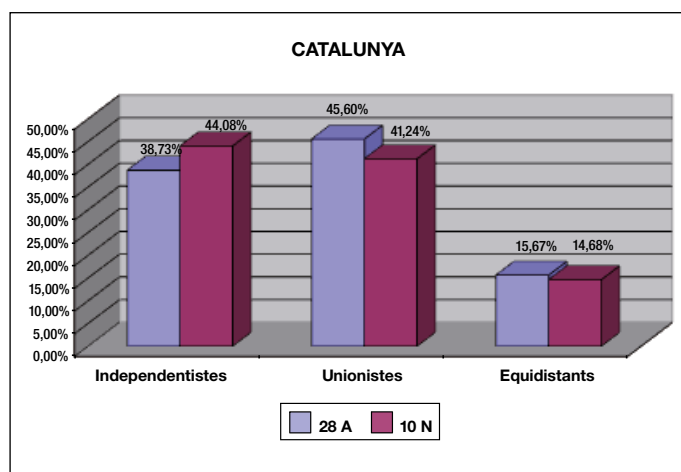
I si diem que ens ha anat bé és perquè l'independentisme no para de pujar comicis rere comicis; per constatar-ho volem fer una repassada a les dues darreres eleccions, les de l'abril i les del novembre i comparar els resultats generals de Catalunya i els del nostre territori immediat:

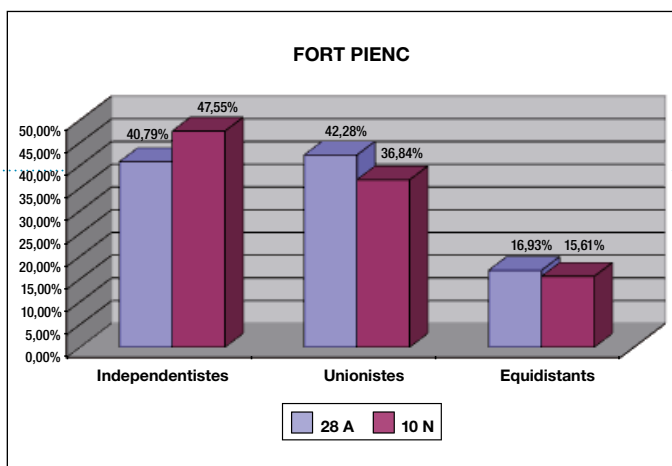
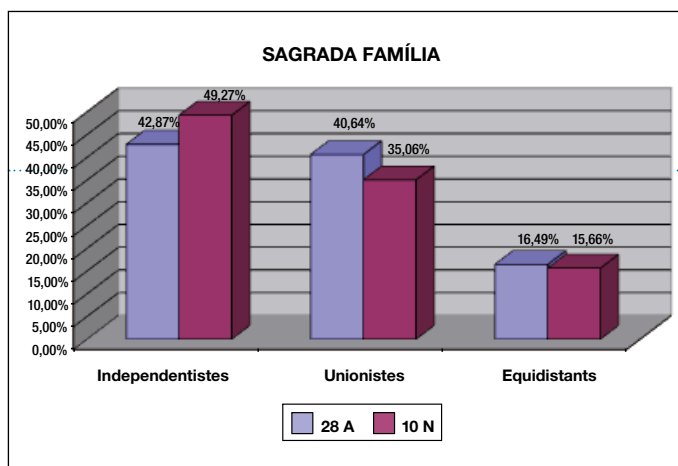
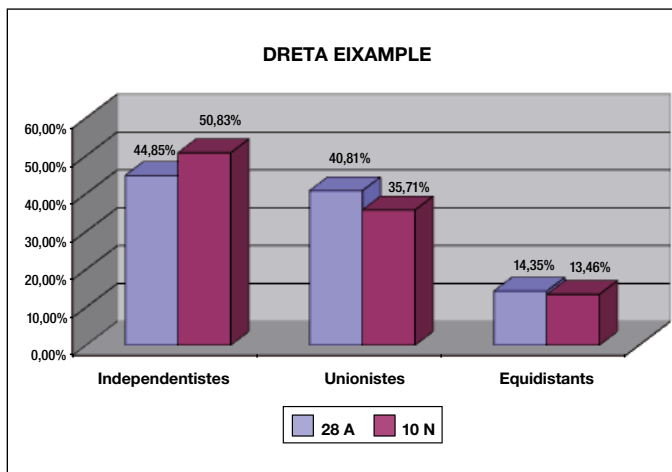
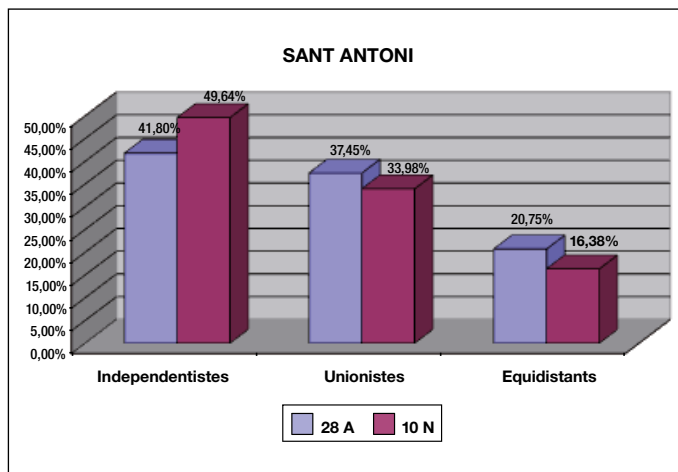
L'Eixample, la Sagrada Família, For Pienc i Sant Antoni.

Cal dir que, entremig d'aquestes dues eleccions, només separades per set mesos, hi ha hagut un seguit de

fets que han influït sens dubte en el comportament dels votants: les sentències, les reaccions, la irrupció del tsunami, les mobilitzacions..., uns esdeveniments que tant poden haver desvetllat consciències i fer pujar el vot independentista, com haver-ne desmobilitzat d'altres que s'han espatat davant d'una realitat augmentada per determinats mitjans. Fa anys que no votem amb la tranquil·litat d'un país realment democràtic.

Veiem, doncs, el detall dels resultats.

ASPECTES REMARCABLES D'AQUESTS RESULTATS:

El primer, la caiguda en picat de C's, partit engendrat contra el catalanisme i que amb els anys ha esdevingut l'independentisme que ara ha vivim. Molts dels vots de C's han anat a parar a VOX o al PP.

El segon, la participació de la CUP per primer cop, a les eleccions estatals.

Tercer, l'ascens de l'independentisme, que ha augmentat un 5'95%.

Cal tenir present sempre les campanyes que des dels mitjans estatals i alguns de catalans, privats i públics, porten a terme, tergiversant el sentit del llenguatge, ocultant determinats esdeveniments, magnificant aldarulls i mentint sense pudor sobre la realitat catalana.

Als nostres barris l'augment de l'independentisme és visible entre l'abril i el novembre. En alguna cosa hi deu haver contribuït la tasca continuada de les entitats independentistes, però cal fer una anàlisi seriosa dels vots de l'electorat i dels motius que l'han impulsat a decantar-se per aquest vot. En qualsevol cas, ens felicitem i som conscients de la tasca que encara queda per fer.

ALGUNES PREGUNTES I REFLEXIONS:

A hores d'ara s'estan produint unes converses entre el PSOE/Podemos i ERC i JxC que no sabem quins resultats poden donar però paral·lelament la repressió no s'atura i tornem a tenir sobre la taula l'ombra de nous embargaments proposats pel Tribunal de Cuentas, obsessionat en trobar desviacions de diners públics en el referèndum del primer d'octubre. Què hem de pensar de l'ofensiva de l'estat, a cop de decret, per aturar els projectes digitals de la Generalitat que podrien facilitar, per exemple, consultes i referèndums virtuals?

Tampoc no podem oblidar les traves i prohibicions per obrir noves delegacions catalanes a l'estranger, concretament a Mèxic i l'Argentina, unes seues que constitueixen plataformes dinamitzadores per a la nostra economia de la mateixa manera com ho fan les altres comunitats autònomes. Aquestes actuacions tan tèrboles ens fan pensar que tenen per objectiu entorpir l'economia catalana, així com l'actuació del Govern espanyol en mans de l'exministre Borrell per impedir el comerç amb Escòcia.

Malgrat aquest camí ple d'obstacles, de tant en tant els tribunals internacionals ens donen una mica d'esperança i darrerament ha estat Amnistia Internacional qui també s'ha posicionat sobre els presos polítics catalans. Al seu web trobem aquests titulars que sintetitzen el document on s'analiza la sentència.

• **La vaguetat de la definició del delict de sedició i la interpretació que ha desembocat amb la condemna dels líders catalans podria tenir un efecte paralitzant perjudicial en les protestes pacífiques.**

• **Jordi Sànchez i Jordi Cuixart han de ser posats en llibertat de forma immediata i les seves condemnes, anul·lades.**

La mobilització ciutadana és l'altra fórmula que no es pot abandonar com a resposta ciutadana i valorar-la com una de les respostes més sostingudes en el temps i més massives de les que hi ha hagut en el món. És molt, molt important que aquesta resposta no falli: sopars grocs, manifestacions, parades, trobades diàries o setmanals, anades a les presons o tribunals, actes solidaris, publicacions, autoinculpacions, presència a les xarxes...Tot, tot suma, no en tinguem cap dubte.

La independència política ens portarà a la independència energètica

Entrevista a Pep Puig, diputat al Parlament de Catalunya

La crisi o emergència climàtica, conseqüència del canvi climàtic, juntament amb la desigualtat i la pobresa, són temes candents a escala mediambiental, econòmica i social, que poden ser abordats amb polítiques progressistes valentes des del govern de la República. La llei aprovada pel Parlament –i escapçada pel Tribunal Constitucional– sobre el canvi climàtic afirma que *El canvi climàtic i els impactes que en deriven són el repte de caràcter global més important que les societats humanes han afrontat mai. Encarar aquest repte exigeix una transformació profunda dels actuals models energètics i productius i un compromís mundial al més alt nivell. L'escalfament global no és exclusivament un problema ambiental. Incideix en molts d'àmbits i esdevé una qüestió cabdal que afecta la biodiversitat, el model econòmic, la mobilitat, el comerç, la sobirania alimentària, l'accés a l'aigua i als recursos naturals, les infraestructures i la salut.*

Per conèixer l'opinió d'un expert en el tema de la crisi climàtica relacionada amb el consum energètic, hem entrevistat en Josep (Pep) Puig i Boix, enginyer industrial, especialitzat en tècniques energètiques, cofundador d'*Alternativa Verda* (Moviment Ecologista de Catalunya) i posteriorment d'*Els Verds*, i regidor de l'Ajuntament de Barcelona entre el 1995 i el 1999 per *Iniciativa-Els Verds*. Actualment és membre del Parlament de Catalunya per Junts per Catalunya, com a substitut del pres polític Josep Rull.

Eixamplen: Avui, gairebé tothom – amb l'excepció d'alguns ignorants i/o manipuladors – accepta que el nostre planeta viu en una greu crisi mediambiental deguda al canvi climàtic. Quines són les causes principals d'aquesta crisi climàtica?

Pep Puig: El principal desencadenant del canvi climàtic és la crema de combustibles fòssils, que hem heretat dels nostres ancestres i que es va agreujar en l'era industrial amb la crema massiva de carbó, petroli i gas per obtenir energia. El consum d'aquestes matèries extretes del subsòl fa que

s'alliberin grans quantitats de diòxid de carboni (CO₂). Aquests gasos d'efecte hivernacle fan malbé la capa d'ozó i provoquen l'escalfament global del planeta amb totes les característiques negatives per al medi ambient i la salut que ja coneixem.

Eix.: Tot i que es tracta d'una crisi global, com ens afecta particularment a Catalunya?

P. Puig: Tenim un greu problema que no s'aborda suficientment. Hem heretat del franquisme un sistema energètic basat quasi exclusivament en la crema de materials fòssils. Tenim una situació d'absoluta dependència de la importació dels combustibles fòssils per produir aquesta energia contaminant, que hem de resoldre si volem fer un país lliure.

Ens podem trobar que tindrem un país amb independència política però amb una dependència brutal de les importacions dels combustibles fòssils forans.

Econòmicament ens perjudica molt, ja que el que paguem per disposar d'energia bruta són diners que se'n van del país.

Eix.: Encara som a temps de poder revertir aquesta situació? Què cal fer?

P. Puig: Sí que hi som a temps, si hi ha voluntat política des de les institucions i la ciutadania ho fa seu. S'ha de deixar de cremar materials fòssils que la gent utilitza en la vida quotidiana i això vol dir canviar d'hàbits de vida i no és simple, cal el suport de les institucions per facilitar aquests canvis. Avui tenim sistemes de producció d'energia neta sense la necessitat de cremar res, com l'energia eòlica o solar, i són molt econòmics.

Eix.: Quasi totes les mesures que ha pres el Parlament per lluitar contra el canvi climàtic han estat suspeses pel Tribunal Constitucional. En destacaria cap d'especial transcendència?

P. Puig: S'han fet algunes passes com el **Pacte Nacional de la Transició Energètica de Catalunya**, que, com diu el document, neix com una "necessitat de generar un diàleg entre totes les forces polítiques i la societat civil per consensuar un nou model energètic català renovable, net, descentralitzat, democràtic i sostenible, en línia amb els ob-

jectius de la Unió Europea en matèria d'energia".

La llei de Canvi Climàtic 16/2017 és vigent però s'han de donar passes concretes per fer efectiva la transició energètica. De la llei aprovada pel Parlament, el Tribunal Constitucional ha suspès alguns articles rellevants, i per exemple, no se'ns permet decidir quan tancarem les nuclears, ni el calendari per decidir quan anirem reduint les emissions, perquè diuen que és competència de l'Estat, malgrat que la Unió Europea diu que les regions o els municipis han de poder decidir les mesures per fer front al canvi climàtic. Espanya és dels països que té més processos oberts per incompliment de directives europees que són molt més progressistes que les de l'Estat espanyol.

Eix.: En quina mesura tenir un Estat propi, independent del *Reino de España*, permetria fer una política més efectiva per lluitar contra la crisi climàtica?

P. Puig: D'entrada no tindríem un Tribunal Constitucional que ens impedeix avançar no solament en els temes energètic i climàtic sinó en altres, com la pobresa energètica.

Tots els problemes i reptes que hem heretat de la dictadura franquista es poden abordar de manera molt més democràtica.

A Europa, els països que millor funcionen en temes energètics i climàtics són els més petits, com Dinamarca, Bèlgica, Holanda o Suïssa, i no els grans estats que jo considero fallits, com Itàlia, França o Espanya. Alemanya

que és un gran país, funciona millor en temes energètics perquè és una federació.

M'agrada recordar en Leopold Kohr, filòsof austríac, que en el seu llibre del 1957 *The breakdown of nations* deia que la democràcia és més efectiva en unitats més petites que també funcionen millor; hem de tendir cap a estructures a escala humana.

Eix.: Quin pot ser el paper de l'ANC per lluitar contra la crisi climàtica?

P. Puig: L'abordatge de temes com l'energia, l'ecologia o els residus, per part d'una organització independentista que en fes bandera, acostaria a gent que encara pot ser reticent a fer el pas cap al nostre sector. En aquest moment, la campanya sobre Consum estratègic va en aquesta direcció.

Neix la sectorial de l'ANC de persones represaliades

El passat 22 de novembre es va presentar la nova Sectorial de Represaliades i Represaliats a l'antiga Presó Model, en una sala d'actes plena a vessar.

L'independentisme lamentablement té una llarga llista de persones represaliades, que no és d'ara sinó que ve de molt temps enrere. En la Sectorial s'hi troben figures històriques que van patir presó i tortures pel part del franquisme dels anys 70; dels anys 90 quan el Juez Garzón va fer detenir desenes d'activistes durant els Jocs Olímpics, i de fa poques setmanes quan es va reprimir violentament les manifestacions contra la Sentència infame.

A l'acte es va fer la lectura del manifest fundacional que també ha comptat amb l'adhesió dels anteriors Presidents de l'ANC, avui injustament encarcerats, Carme Forcadell i Jordi Sánchez.

La Presidenta de l'ANC va tancar l'acte remarcant la necessitat de que el moviment independentista disposi del testimoniatge i l'experiència dels que han patit la repressió de l'estat espanyol en distintes èpoques per haver lluitat per la llibertat de Catalunya.

L'holocaust fou legal

Amagar jueus era un crim

L'esclavitud fou legal

Alliberar esclaus era un crim

La segregació fou legal

Protestar pel racisme era un crim

RECORDATORI

La legalitat no és una guia per a la moralitat

**LES TERRITORIALS DE L'EIXAMPLE AGRAEIXEN
PROFUNDAMENT LA COL·LABORACIÓ DEL
COMERÇ AMIC EN LA DIFUSIÓ DEL BUTLLETÍ**